

Rogsta och Ilsbo Sochnar

Den 30 och 31 Octobris 676

Nämnden.

Oluf Perþon i Åkre, Per Swenþon i Silia,
Fredrich Ingelþon i Åkre, Erich Olufþ: i Fröland,
Oluf Erþon i Wälstadh, Per Uneþon i Mahlsta,
Per Perþon i Åkre, Niels Erþon i Håkstadh,
Per Jönþon i Arnöön, Oluf Olþon i Stammäas,
Erich Olufþon i Wästiär och Oluf Larþon ibm.

Dato. Oplästes Kongl. Maj:ts uthgångne Tjänstefolckz Ordning Anno 664.

Dito, Skoghz Ordningen 664.

Publicerades Kongl. Maj:ts renoverade Tåghordning Daterat Malmö den 25 Junij 676.

Dhet Testamente som af **Sahl. Per Jönþon i Broo** uthj godhe Mäns närwaro på hans yttersta giordt är til hans **Son Jöns Perþon ibidem** uthj alle Löþöror, kunde Rätten denne gången icke bijfalla, emedan dhet befructes större Giäldh wara på Gården än dhet Lösa kan tillräckia, och så widha Arfwingarne intet någon Räckning sin emellan medh Creditorerne giordt hafwa. Dy skall Räckningh af godhe Män giöras, och pröfwa om Giälden af dhet Löþa betalas, uthan at Jordhen skal må tillgriipas, på dhet dhe Andre Syskonen icke må skee förnähr.

För Roghstadh och Ilzbo Sochnar medh deþ wederlagh i Dilþbo blef satt dagh till den 2 Decemb: att sluta Räckning medh Hermånger Sochn och deþ wederlagh efter Hans Excell:s H:r Gouverneurens befallning ??? 17 Septemb: 676.

Wälstadh hemmanet 12 öre i Skatt opbödz Tredie gången, som **Sahl. Herr Johan Kanick** medh framledne **Oluf Perþon i Wälstadh** emot hemmanet **Wij i Idenår Sochn** bytt och emellan Lagh 150 Dal:r Sölf:rM:t gifwit hafwer, hwilket Hemman Wälstadh Sahl. Kanick till **Sal:g Factoren Hans Behm** opdragit och försåldt hafwer.

Hemmanet som **Sahl. Factoren Hans Behm** till sig handlat hafwer af **Oluf Perþon Klock, Hedzåker** ben:bd 7½ öre i Skatt för 600 Dal:r Kopp:rM:t opbödz Förste gången.

Sal. Factorens Hans Behms Skrifware Erich Öhrn opbödh Hemmanet **Bästdahl i Norrdalen** 5 öre i skatt, som **Sahl. H:r Johan Kanick** af **Hans Perþon, Jon Perþon** och **Pål Joenþon** 671 sigh tilhandladt för 500 Dahl:r Kopp:rM:t, hwilket sedermera Sahl. Factoren sig af Sahl. H:r Johan Kanick tillhandladt hafwer 1 g:n.

Dhe Såghlotter och dehtar uthj Såghen i **Dragsåhn**, som **Abraham Larβon i Sweden, Oluf Perβon i Byn, Erick Larβon ibm, Oluf Pålβon** och **Lars Nielβon i Bryttie**, till Sahl. Factoren Såldt hafwa, för En Tunna SädesKorn hwardera, blifwa allenast antäcknadhe Sahl. Factoren til säker underpantt, till deβ han sine Penningar igenbekommer.

Dedh hemmanskiöph som oprättadt är emellan **Landzskrifwaren Johan Larβon Broman** och **Niels Perβon i Mahlsta** opbödz Tredie gången.

Förekom **Oluf Erβon i Östanaå** som på Twänne nästförwekne Ting, stämbder ähr, men icke Comparerat, tillfrågandes, för hwadh ordsak han icke samma tidh opwachtadt hafwer? Swaradhe dhet honom icke är kunnigt blifwit enähr TingzTijman satte woro, han hadhe gerna här låtet sigh infinna, der han der om af Länsman ähr underrättat worden, kom fördenskuld nu sielf kräfwandes för Rätten, beklagandes den lögn honom är påfärdt, twifwels uthan genom hans miβ?????, och der hoos tänstl. begiärandes, att dhe måtte framhafwas, sitt tillmähle bewijsa, blef så åstadt skickat, efter **Lars Erβon i Halstadh och Tuna Sochn** och **Anders Anderβon ifrån Hermånger Sochn**, och innom någre Tijmans förlopp kom Lars Erβon i Halstadh tillstädes, och bekiändhe dhet han hafwer tahlat efter **Pigans Karin Andersdotters** ordh, som således fallne äre, at enähr Pigan medh sin Husbondhe Oluf Erβon hadhe ährnat gå til Staden, kommo dhe till bemelte Lars Erβ Fäbodas, hwarest Oluf Erβon skulle hafwa sagdt till Pigan, migh lyster någhot Miölck, då han hafwer stigit till Dörren och afskurit Lååswidian, och när han inkom blef han inge Flöher warse, hafwer så han befallat Pighan, dhet hon skulle nederränna 17 Trågh Miölck, dhet Pigan twungen giöra måste; Jämpte der sammastädes afhändt flere Pertsedlar som finnes intäcknade på sidste Ransakningen in Novembri 675 uhrsächtandes sigh Lars Erβon, det han detta tahlet icke Oluf Erβon tillagdt hafwer, uthan allenast refererer hwadh Pigan för honom bekiändt hafwer.

Oluf Erβon önskadhe sigh aldrigh wara wärdh att see Gudz Ansichte, der han medh denne **Pigan Karin** war i Sälskap, mycket mindre lockat henne tiöll stiähla, säijandes: Huru dhet skulle sant wara? Medan han dagen tillförende slogh denne sin Piga, derföre hon gaf sig i sälskapzlagh medh Oluf Gynteβons Piga, dragandes från honom till **Oluf Gynteβon**, och efter Oluf ifradhe sigh på Pighorne, hafwer hans Swåger derföre honom blifwit gramse, och således Oluf Gynteβon opstutzat Pigan Karin att denne lögn på Oluf Erβon framföra, williandes komma honom på ofall, der till hans Swåger Oluf Gynteβon störste orsaken är.

Oluf Erβ Huströ Karin som är **Oluf Gynteβons Syster**, sadhe att när hon skulle gifta sigh medh Oluf Erickβon, hafwer bemälte hennes Brodher mycket lagdt sigh der emot, medh dhe orden, att der hon honom tager, skulle han henne till Nijonde Knä förföllia, dhet Huströ Karin sadhe nu wäl af honom påbegynt wara, doch hoppandes dhet hennes Broder icke skall kunna bewijsa hennes Man, dhet han honom tillagdt hafwer.

Anders Anderβon ifrån Hermånger som war **Pighans Karins Fadher**, tilstodh at hans dotter det samma i sin wälmacht för honom bekändt hafwer, hwadh som ofwanmält är, deβ uthan dottren sagdt, att dhet slaget som **Oluf Erickβon** henne i

Bodherne gaf, så at Blodhet sprang uth genom Öronen, hafwer henne fölgdt til dödhen.

Oluf Erickson förewände, att enär han råkadhe henne i Boderne, måste han tillstå blifwit något ifrigh på henne, för dhet hon en sådan Lögn honom påfördt hafwer, togh så op en lijten Kiäpp, medh hwilken han slogh henne öfwer Skinnpälßen, då Pigan skall strax medh löije sagdt, enär du icke slogh bättre, måtte du hafwa låtit blifwa.

Framkallandes **Erich Joenßon i Bro**, sampt **Jon Perßon ibidem** hoos hwilka denne **Piga Karin Andersdotter** till tjänst warit hafwer, hwilka betygadhe att Pigan hafwer warit alt widh Helsan sedan hon dit kom, och intet dhet ringaste hördt henne sigh klaga om detta, uthan dughelig giordt sitt arbete, in till deß hon månde fastna uthj Blodhsiukan, då hon medh dödhen afledh.

Oluf Erßon sadhe nu som ofta tillförende, att ordsaken till detta tahlet hafwer ingen annan warit, än hans **Swåger Oluf Gyntesßon** hwilken drager afwund till honom för dhet han bättre behollin ähr.

Comminister Herr Erick Wijkman som besöckte **Pigan Karin** medh Herrans Nattward tillstod sigh intet hördt henne nämpna dhet ringaste der om att **Oluf Erickson** skall henne slagit hafwa, uthan dhet befanß att hon af Blodhsiukan behäftat war och der af dödde.

Resolutio. Så widha **Oluf Gyntesßon** ej tillstädes war ej heller laghlighen stämbd, icke heller woro dhe Pigor tillstädhes som woro medh, enähr **Oluf Erßon** slogh Pigan i Boderne, dy blef denne sak til näste Ting opskutin.

Hemmansbytet emellan **Landzskrifwaren Johan Broman** och **Carl Uneßon i Wählsta**, som sigh till Mahlsta bytt hafwer, opbödz Andre gången.

Oluf Pählßon i Bryttie begiärte att Concursus Creditorum måtte see till nästkommande Sancti Thomæ tidh, emedan han befructar hemmanet wara mehra giäldhbundet, än den lösa egendomb kan tillräckia, då och Räckningh emellan Syskonen slutas bör.

Per Erßon i Blästa opbiuder hemmanet Östantiär 4 öre 10 th:r i Skatt, som han Köpt hafwer af **Comministro Herr Erick Wijkman** för 300 Dal:r Kopp:rM:t 3 gången.

Mattz Perßon i Arnön blef tillhållen att betala till **Oluf Perßon i Byn** En Rickzdahl:r in Specie, dhet han medh handräckning lofwadhe efterkomma.

Anders Erickson i Sylta opbiudher **Erick Mårtenßons** hemman **ibm** 11 öre 6 th:r i Skatt 1 gången.

Oluf Hanßon i Yßby angaf hurusåsom han förledne Wår, gaf sig i ächtenskap medh **Oluf Joenß Syster i Södre Wij och Idenor Sochn**, medh hwilken han ej war tilhopa mehr än 14 dagar, straxt kommer Brodren **Oluf Joenßon** och **Swågren Måns Perßon**, williandes fordra Morgongåfwan, iämpte tillgripa alt dedh lösa Arf

som efter henne fanß; Dy blef sagdt, efter dhet 10 Cap. i Giftmåla balken L: Laghen, att Morgongåfwan behåller den som längst af Hionelaget lefwer; Arfskiftet bör och å nyio af Godhe Män oprättas Arfwingarne emillan efter Lagh.

Erich Perßon i Sweden fordradhe af sin **Mågh Carl Uneßon i Malsta** En Qwiga för Sex Dahl:r och En Tunna Sädh, hwilket han för 7 Åhr månde emottaga, Carl Uneßon tillstodh gjäldet och lofwadhe medh första betala.

Lars Månßon i Frölandh hafwer beskyllt **Per och Swen Hanßonner i Sylta**, dhet dhe skulle hafwa wittiat hans Fiskieredskaph, så widha dhe, på den tidhen wore der widh Siöön, beropandes sigh på **Lars Jonßon i Frölandh**, hwilken framkom och sadhe sigh allenast dem sedt roo om Skiäret; Per Hanßon sadhe att Lars Jonßon i Frölandh lågh närmare till Fiskieryßian än dhe; Lars Månßon föll till föga, lägger dhem icke så stort till, och beder om förlåtelse, att Högsta Rätten ej skiärpas måtte. Dy blef Lars Månßon sakfäldt för tillmähle 3 m:r och Swen och Per sades frij.

Erich Oluffßon i Frölandh, Oluf Perßon i Byn och **Erich Anderßon i Mahlsta** klagadhe öfwer den ofredh som dhe hafwa på sine ägor, och såsom ingen Syn der på gången är, hwilka skadan mäta borde; Dy nämbdes owalde Män dem emellan till näste Tingh.

Jöran Gynteßon i Hohlan och Ilßbo anklaghade **Länsman Oluf Jonßon Delin**, för dhet han hafwer öfwerfallit hans **Hustro Kerstin**, tå hon kom ifrån Ilsbo, och när hon kom till Mahlsta togh Länsman Hästen af henne, och slogh henne öfwer Axlarne, att hon sig sielf icke wäl bära kunde, dhet **Per Uneßon i Mahlsta** skall kunna bewittna. Länsman föregifwer at fördemählen war stoor, att han trängder åth fordenskap nödgades taga Hästen, men hans Hustro slogh han hwarcken blodigh eller blå, doch sadhe sigh Länsman icke stämbd wara, att wittnen kunde wara tillstädes, dy opskiötz ärendet till näste Ting, om dhe icke förlijkas.

Efterskrefne hemman opbiudes af Befallningzman för återstående Cronorest 2 gången.

Jon Segerßons hemman i **Lönånger**.

Niels Hanßons [**Pederßons** i renov. domb.] hemman i **Garlogh**.

Jon Perßons hemman i **Broo**.

Jon Anderßons hemman i **Ysby**.

Matz Nilßons hemman i **Arnöön**.

Oluf Nilßons hemman **ibidem**.

Nils Jöranßons hemman i **Wälstadh**.

Dito blef efter Hans Excell:ts Höghwälborne Herr Generalens och Gouverneurens Remissorial af den 20 Maij 676 af Nämnden och dhe som på Syn warit bewittnadt, att **frambledne Nils Jöranßons** hemman i **Wälstadh** 7 öre 6 th:r i skatt, wardt efter hans död helt wahnbrukadt, så att **Änkian Hustro Anna** icke allenast all Wånnhuus hafwer låtet förfalla, att intet Huus fanß uthan dråpp, uthan och inge Giärdzlegårdar widh macht håldna. Deßuthan hafwer hon någhre åhr låtit andra såå Jordhen och fördt Fodret af bohlet, Jämbwähl många Ängstycken undan gården pantsatt, hwarigenom hemmanet aldeles war af sigh kommet, han fins och en stor Rest på uthlaghorne till Cronan skyldigh, hwarföre och hemmanet nu å

detta Dato Andre gången opbudt blef, deßföruthan hafwer hon mycken annor giäldh sigh pådragit, och elliest icke äger sielf Häst, Koo, eller annat qwickt, nödgades altså **Befallningzman Wäl:tt Hans Larßon Noræus** Cronones Interesse i acht taga, och skaffar i Wåras der på **Comministrum Wällärde Herr Erich Wijkman**, att hemmanet till brukz antaga, som han och dhett i detta åhr sådt, doch för wahnbruket skuld ringa inbärgat, och dhe förfaldne Wåhnhusen giörligast oprättat hafwer; Änkian medh twenne sine **Söner** framkom, af hwilka dhen äldste **Erich Nilßon Båtzman** för gården tagen är, begiärandes dhett dem måtte Dagh unnas, att kunna betahla Cronan sin rest, och således sin bördzrätt förswara, hwilket dem af Häradzrätten icke kunde förwägras, der dhe intra Fatialia gitta sin prætension fullföllia Creditorerne förnöija, Hemmanet förswarligen uppehålla, och H:r Erich, efter Måtesmanna ordom, uthbetala deß anwände omkostnadh.

Dhett Testamente som **Sahl. Jon Bengtßon** oppå sitt yttersta uthj **Jemptelandh** till **Une Ericks dotter** sin **Hustro Margreta**, som barnlös är, giordt hafwer, blef af **Fadren Bengdt Jonßon** klandrat, Men der dhett kunde pröfwas att Wittnen äro betrodde, som sådan wittnesbörd uthgifwit hafwa, måtte han gifwa sigh tillfredz, **Jon Erickßon i Åkern** och **Lars Nilßon i Bryttie** kunde besanna som samma tidh wore uthj Jämtelandh stadde, att Jon Bengdtßon fulla opsåt war, at han gaf honom all sin wärfde Egendomb, hwilket dhe tilbiuda sigh medh Edh willia bekräfta, Men när dhe Eden skulle gånga, eftergaf Bengdt Jonßon Edhen, efter han får behålla alt hans arfwegodz.